

Kristijani v Macedoniji.

Za ubogo Macedonijo se nihče ne briga, ker se velevlasti boje, da bi vsled njihovega posredovanja ne nastale sitne zmešnjave, in dopuščajo, da se v Macedoniji gode kristijanom strašne krivice, ki so na sramoto Evrope. Zastopniki velevlasti, na mirovni konferenci v Haagu nočejo vsprejeti poslanika macedonskega kongresa, da se ne zamerijo — Turčiji. Ali naj kristijani v Macedoniji gredo živi v grob?

Mirovna konferenca.

Na mirovni konferenci v Haagu igra največjo vlogo predlog Rusije glede razsodišč. V tem oziru stavi ruski zastopnik tri predloge, namreč glede posredovanja, razsodišča in preiskave. Najprej se morajo vse velesile zavezati, da bodo v vsakem slučaju pri vsakovrstnih spornih vprašanjih prosile posredovanja kake tretje velesile. V spornih zadevah, ki se ne tičejo nujnih vprašanj, naj se pozove obvezno razsodišče. Vsaka stranka naj izvoli po dva razsodnika, ki naj skupno imenujejo petega sodnika. Konečno naj te izvoli stalna komisija, ki naj presoja in preiskava vsa sporna vprašanja. Angleži zahtevajo poleg tega še stalno razsodišče. Ameriški delegati so prinesli seboj že izdelan načrt o mejnarodnem razsodišču, ki obsega 26 členov. O vseh teh načrtih se bo posvetovala mirovna konferenca.¹

Dopisi.

Iz Slatine. Vaš dopisnik je znal o našem novem topliškem ravnatelju mnogo lepih reči povedati. Ali tega še ni povedal, da je pristopil ravnatelj Trotter tudi k nemškemu »šulvereinu«. To »veselo« novico je raztrobil po svetu pri zadnjem občnem zboru šulvereina znani Velikonemec dr. Hoisel. V odbor slatinske šulvereinske skupine so izvoljeni ljudje, kateri živijo od slatinskih toplic in so plačani z našimi groši: dr. Hoisel, inženir Miglič, stavbarski pristav Madile, šolski vodja Damofsky. Pri tej priliki je nemška gospoda izrazila svoje veselje, da najnovejša šulvereinska šola v Slatini tako lepo napreduje. Koliko nemških otrok jo obiskuje?

Iz kozjanskega okraja. Nam Slovencem je tudi zagotovljena enakopravnost v uradih in javnem življenju. Do prave veljave pa slovenski jezik še vedno ni mogel priti, ne v uradu ne v javnem življenju. Slovenci smo priklenjeni na narodno, nam od-

ločno neprijazno večino v deželi nemške narodnosti; temu je krivo posebno — glede uradov — da so nastavljeni nemški uradniki, kateri zapirajo pot slovenskemu jeziku vsled svoje nemške narodnosti in svojega nemškega mišljenja. Krivi smo si pa Slovenci sami. Če nasprotniki tiščijo naš jezik ven, moramo ga mi noter ter zahtevati povsod, da se da slovenskemu jeziku pravica, katera nam pristoji po veljavnih zakonih.

Ako pa hočemo, da bodejo uradniki, ki niso naše krvi in našega mišljenja, rabili naš jezik v uradnih poslih, moramo ga rabiti v uradnih poslih pred vsem mi sami. In ravno to se ne godi v toliki meri, kakor bi se moralo. Toliko je uradov, ki si jih narod sam izbira, recimo občinskih, in še teh mnogo uraduje v tujem nemškem jeziku. Kako krasno bi bilo, ko bi ti, po ljudstvu izvoljeni uradi uradovali vsi izključno v slovenskem jeziku! To bi kaj izdalo, kajti takih uradov je na tisoče! Slovensko uradovanje pri občinah sicer napreduje od leta do leta, pa vendar ne toliko, kakor želi naše narodno srce. Nedavno sem videl na pošti pismo od občine, v kateri niti Nemca ne poznajo, in strmel sem, ko sem čitl: Vom Gemeindeamte Westernik. An die löbl. k. k. Bezirkshauptmannschaft Rann. Župan je tako trd Slovenec, da niti nemški ne zna, in njegovi občani so ravno taki Slovenci, a v njihovem občinskem uradu se vendarle pripušča nemško uradovanje. Ne smešimo se!

Iz Rajhenburga. (Nemško omika.) Pod tem zaglavjem je večkrat čitati v raznih časnikih, kako znajo naši prusaki psovati slovensko ljudstvo in njega naprave. Nedavno sta dva taka čudaka korakala skozi naš trg ter politikovala ter spravila na dan vse mogoče in nemogoče stvari. Glavni točki njunega pogovora ste bili seveda, nemške šole in izraelski lonci na pruskih tleh. Tako sta bila razgreta, da nazadnje nista mogla dognati, kateri izmed dveh »velikih Nemcev« Schönerer ali Wolf jih pripelje v blaženo Prusijo. Vmes pa sta zabavljala čez slovenske poslane, ki se potegujejo za slov. šole. Pozabila pa tudi nista na nekatere tukajšnje narodnjake ter jih vlekla čez zobe, da je bilo joj! Slovenske šole, to nemško strašilo, smatrala sta za zavod divjakov, in Bog ve, s kakimi častnimi naslovi sta še blatila ubogo šolsko poslopje ter sramotila z nesramnimi psovkami vse, kar diši po slovenskem duhu. Nevemo, od kod izvira ta nemška omika, katera bi pri nas Slovincih veljala prej za vse drugo kakor za to. Boga pa naj hvalita, da ju naši slovenski fantje niso opazili, gotovo bi se jima mudilo nazaj v B.,

kajti tudi najmirnejšemu Slovencu mine potpežljivost pri takih barbarskih psovkah. Na slovenski zemlji se pri nas Slovenec ne da več zmerjati in oštevati, ti časi so minoli. Kdor hoče živeti kot privandracev, kot gost med nami, naj se vede dostojno!

Sv. Peter pri Mariboru. Na dopis: »Od Sv. Križa pri Mariboru« v predzadnji številki Vašega cenjenega lista moramo odločno odgovoriti. Pri nas se ne nahajajo niti slovenskoliberalni veliko manje pa še nemskoliberalni močje. Mi Peterčani smo strogo krščansko-narodni Slovenci; in če je prišel k Sv. Križu pri Mariboru nekšen Florijan Schauer, ki baje moti ondotni mir med slovenskim prebivalstvom, tedaj ta mož gotovo ni šentpeterskega pokoljenja, ampak bogsigave, kje mu je tekla njegova zibelka. Nam je znano samo to-le, da je nek Florijan Schauer prišel pred nekolikimi leti se svojo ženo Križevljanko od Sv. Križa pri Mariboru k nam in ko so mu postala tukaj tla prevročja, ker ni mogel tukaj dalje izhajati, jo je popihal zopet nazaj k Sv. Križu pri Mariboru. Peterčani.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Odlikovanje.) Mil. knez in škof so ob priliki birmovanja v Vuhredu, dne 3. junija, spoštovanemu gospodu Janezu Paherniku izročili od papeža mu podeljen zaslužni križec za cerkev in sv. Očeta. Imenovani gospod je veliki dobrotnik slovenskih cerkv. Častitamo odlikovancu!

(Blagovestni lističi.) V našem mestu in okolici delijo se z radodarno roko in v velikem številu neki »blagovestni lističi«, kakor se sami nazivajo. Ti lističi imajo namen, delati tudi med našim ljudstvom za protestantizem. Nato opozarjamo naše somišljenike, pa tudi c. kr. pravdnštvo v Mariboru. Raznaševalce naj somišljeniki naznanijo takoj politični oblasti. Drzni agitaciji se je treba z vso oostrostjo ustaviti. Naše ljudstvo ni zató tukaj, da bi se begalo s protestantovskimi agitacijami! Protestantovski blagovestni lističi imajo napise, kakor: Kaj je tvoje upanje? Ste li srečni? Kedaj mislite doseči cilj svojega potovanja? Saj nima žela! To je ravno, česar mi je treba. Ravno to si želim! itd. Torej pozor!

(Baronu Mosconu) moramo vsled njegovega čudnega popravka v zadnji številki »Slov. Gosp.« še to-le povedati: 1. da vino-

med turške vojake jemati. Iz vsega tega lahko posnamemo, da so Beduini neko posebno in čudno ljudstvo in po naravi in značaju celo podobno svojemu pradedu Izmaelu, o katerem beremo v 1. Mojz. knjigi 16, 12: »Ta bo divji človek; njegova roka bo zoper vse in roke vseh bodo zoper njega, in bo postavil šotore vsem svojim bratom nasproti.«

Po triurni vožnji pripeljali smo se v Han Hadrur, k usmiljenemu Samarijanu; tako se namreč imenuje edina gostilnica, ki se nahaja na potu iz Jeruzalema v Jeriho. Pa nikar ne mislite na tako krčmo, kakor so pri nas; ampak jutrovske Han je precej velik prostor pod milim nebom, obdan od vseh strani z močnim zidom; v kakšni votlini pa ima oštir svojo shrambo za vino, kavo itd.; najbolj me je veselilo, da sem tu v puščavi dobil v roke steklenico Gečevega (Götz) piva iz Maribora; zdelo se mi je, kakor bi mi bil kdo pozdrav poslal od daljnega doma, dasi ne poznam imenovanega pivovarnarja in tudi ne njegove pivnice.

Dobro je bilo, da so se tukaj ne samo romarji poživili, ampak, da so si tudi konji odpočili in nakrmili, ker hujši del potovanja nas je šele čakal; čim dalje, tem slabša je bila cesta in vožnja težavnejša; prišli smo na tako nevarne kraje, da smo morali vsi z vozov stopiti in nekaj časa peš iti. Razveselili

smo se, ko smo z vrha prvokrat zagledali mrtvo morje, ki leži mirno kakor svinčnata tekočina globoko v dolini, namreč blizu 400 m. nižje kakor sredozemsko morje; a prijetniši je bil pogled na jordansko planjavo, ki se razprostira kakor dolg zelen trak od juga proti severu; toda zdaj smo se bili ločeni od nje po visokih hribih, strašanskih prepadih in dolgočasnih puščavah. V tem kraju spominjal sem se nehotе besed psalmistovih: »Brezno kliče brezno o slapov tvojih glasu.« (Ps. 41, 8). Sicer smo se ravno tukaj lahko prepričali, da prebivajo v puščavi razun Beduinov še tudi drugi ljudje, namreč menihi, ker pri sredi visoke gore zagledali smo na skalo zidan samostan grških menihov; kakor si orel napravi gnezdo med v nebo štrlečim skalovjem, tako so si ljudje tukaj zgradili nekako trdnjavo, do katere vodi samo ena ozka in strma pot. Nekaj ur proti jugu v Cedronski dolini nahaja se še drug enak samostan, a ta je slavnejši in starejši od zgornjega; imenuje se Mar Saba; v prvih krščanskih stoletjih je neki bilo po celi judovski puščavi 50 manjših ali večih samostanov, ki so se imenovali lavre; v njih so puščavniki spokorno in sveto živeli; oropali so tudi, pa ne drugih ljudi, ampak samega sebe, da bi jih ničesar več ne vezalo na ta svet in bi si tako lažje pridobili nebesa. V Mar Sabi je

prebival slavn cerkveni učenik sv. Janez Damasčan in v bližnjem gorovju ob potoku je bojda živel prerok Elija, ko so mu krokari donášali kruha in mesa.

Solnce je že zahajalo, ko smo prišli v Jeriho; pa čudno smo gledali, ker nikjer ni bilo videti kakšnega mesta ali lepih visokih hiš, temveč zelo siromaško mohamedansko in beduinsko selo. Samo dve zidani hiši se držita bolj ponosno in to sta dve gostilnici, v katerih Evropejci krčmarijo. Ena od teh ima z velikanskimi črkami napis: »Hôtel Jordan,« kamor so nas popotnike vse vtaknili; ker pa v hiši ni bilo dovolj prostora, zato so bili na prostem postavili štiri šotore, v katerih je prenočevalo kakih 20 romarjev. One, ki so prebivali v hiši, mučila je neznočna vročina in jim vsled tega ni bilo mogoče spati; v Jerihi in sploh spodnji jordanski dolini je namreč tako vroče kakor v Afriki; tisti pa, ki so v šotorih stanovali, imeli so sicer dobrega, svežega zraka dovolj; toda spati tudi niso mogli, ker nadlegovali so jih komarji in muhe in okoli njih regljale so neštivilne žabe, tulili so volkovi (šakali) in nek muhast osel se ni utrudil pozno v noč popevati svojo slavno znano (?) pesem i-a-i-a. Smejati smo se morali, ko je nek romar iz prvega nadstropja zakričal: »Napravite vendar nekaj, da bo osel vtihnil!« in

gradniki že sami dobro vedo, kje se imajo trte zasajati, da ne bo vinograd preveč na strmi legi; 2. da se v kozjanskem okraju nahajajo tudi jako izborna vina. Komu na pr. niso znani Virštanjski vinogradi? 3. da se ni bati, da bi na Avstrijskem pridelali preveč vina. Kajti dočim so imeli na Francoskem l. 1897. 32.25 milijonov hektolitrov vina, na Laškem 32.5, na Španjskem 24.5, v Algiru 5.25, v Bulgariji 2.6 milijonov, se ga je pridelalo v Avstriji komaj 1.9 milijonov hektolitrov. Nemčija ga je imela 1.8 milijonov, Turčija s Ciprom 1.6, Zedinjene drž. v Ameriki 1.3, Grška 1.1. Ogerska ga je imela 900.000 hektolitrov, 300.000 hektolitrov manje kakor prejšnje leto. Le takrat če se pri nas z vso močjo pospešuje pridelovanje vina, je upati, da se bo zopet pot zaprla uvaževanju laških vin in bodo naša domača vina prišla v ceno. Ker smo za drugimi deželami tako silno zaostali, moramo skrbeti, da si vedno več vina pridelamo, ne pa, da zaostajamo.

(Ne motite javnosti!) Nek Štajarski dopisnik se v »Slov. Narodu« zaganja v slovensko katoliško-narodno stranko na Kranjskem, ker ni hotela protestirati proti oholim dunajskim nemškim zahtevam. Resnica pa je, da le s kranjskimi liberalci pri jedni mizi skupaj ni hotela tega storiti, ker so ti liberalci tesni zavezniki ravno onih Nemcev, ki so sestavljali nemške zahteve. Tak protest bi bila le komedija! Sicer pa je katoliško-narodna stranka na Kranjskem, kakor vsaka poštena slovenska politična stranka največja nasprotnica onih krivičnih in izzivalnih nemških zahtev.

(Iz Maribora.) Od cenjene strani dobili smo sledeče vrstice: Okoličankam in meščankam sem se namenila napisati par besedi, in ker je to prvo krat, da spišem kaj za »Slov. Gospodarja«, upam, da slavno uredništvo dopisiča ne vrže v nenasitni uredniški koš in sicer radi tega ne, ker ima dober namen. Na tukajšnjem trgu sem vsaki dan, ko nakupujem za dom, a večkrat sem opazila, kar bi meščanka ne smela storiti, a prodajalka ne dovoliti in sicer, kupuje mleko, vzame kupovalka steklenico v roke in mleko pokuša, je-li dobro; to se dogodi 4—5-krat, predno je mleko prodano. Pri kupovanju kisle smetane, katera je v lončkih, pa navadno kupovalke vtikajo prst v smetano, katerega potem oblizujejo. Tudi to ni kaj okusno. Pokuševanje naj bi se vršilo na drug način in sicer z žličko, katero naj bi jemale seboj kupovalke. Prodajalke pa ne bi smele kaj takega dovoliti, četudi mestne gospe tako

ko so mu oni iz šotorov odgovorili: »Ljubi gospod, povejte nam samo še to: kako naj dolgouhcu grdo riganje vstavimo? ali mu naj vrat zadrghemo?!«

Ob 4. uri zjutraj je že zadonela trobenta brata Krescenca, pa ne zato, da bi se začelo zidovje rušiti, kakor se je nekaj v stari Jerihi, ampak da bi nas njen glas vzbudil in povabil na izlet k mrtvemu morju. Naši vozniki prenočili so tudi s svojimi konji vred pod milim nebom in zato so bili hitro pripravljeni, da so nas popeljali dobro uro skozi puščavo do tega čudnega jezera ali morja; čudno je gotovo, kar se že na pr. tudi v tem kaže, da ni bilo mogoče pripraviti konja, da bi se približal morju ali da bi le malo okusil njegove vode. Mrtvo morje je široko čez 5 ur, dolgo pa 20 ur; na sprednji ali severni strani priteka Jordan, na južni so pa nekaj stala nečistosti vdana mesta Sodoma, Gomora in še tri druga, katera je morsko valovje za vselej pokopalo in požrlo; na obeh straneh po dolgem pa se vzdiga visoko, pa celo golo skalovje in gorovje; od vshodne strani pozdravljala nas je gora Nebo, s katere je smel Mojzes gledati obljubljeno deželo. Nobena rastlina ne raste blizu morja in nobena ribica ne plava v njem, ker njegova strupena voda in vžepenast zduh — vsako življenje hitro umori. Noben čolnič ali barka

delajo, katere Bog obvaruj, da bi doma videle, kako neoskusno malenkost, katero proizvodi služinčad, ker dogodi se lahko, da omedle. V drugih mestih, celo manjših od Maribora se kaj takega ne sme dogajati na javnem trgu. In še nekaj je na mariborskem trgu, kar je odpravljeno že povsod, tudi v manjih mestih od našega in sicer: Kmetje prihajajo o tržnih dneh zarano v mesto, vse boljše blago pa pokupijo branjevci in branjevke, ako pa meščanka gre po sedmi uri na trg, košatijo se pred jerbasi preprodajalke. Istotako je v zimskem času s prašičevino, sedaj s piščeti in kokoši, jajci, zelenjavo, smetano, sirom itd. Kakor mi je znano, v drugih mestih do desete ure nobena branjevka, noben preprodajalec ne sme od kmeta ničesar kupiti, ampak šele po 10. uri in vendar žive povsod tudi preprodajalci, branjevke itd. razmeroma dobro. Kmetu pa bo samo v korist, ako malo na trgu potrpi, ker blago bo prodal meščankam dražje, katero pa mora prekupovalcem in branjevkam veliko ceneje oddati. Vse tukaj navedeno se lahko, prav lahko odstrani, in policija bi lahko na oboje pazila ravno tako bistrim očesom, kakor na berača, kateri je takoj aretovan, ako se ga zasači, da si je izprosil sold ali pa kosce kruha.

(Od Mure.) Občinske volitve smo imeli v soboto dne 3. jun. v Selnici ob Muri, v župniji Sv. Ilja. V odbor je bilo izvoljenih 9 Slovencev in 3 Nemci. Akoravno sta dve tretjini odbora slovenski, vendar že slutimo, da občinski predstojnik ne bo Slovenec, ampak eden naših nasprotnikov, ker mislijo, kakor se sliši, nekateri slovenski odborniki glasovati za Nemca Sch. ali celo za najbolj zagrizenega G—rja. Naša občina je važna postojanka slovenska in ako še to dobé Nemci v roke, potem Prusi lahko začnejo zidati velikonemški most do Adrije. Dragi mi Slovenci! Ne dajte se zmotiti od vam sicer priliznjenih sovražnikov. V prevdarek vam stavim sledeča vprašanja: 1. Ali bodete mirnim očesom gledali, kako se bo oholi Nemec šopiril na vaši lastni zemlji? 2. Ali bodete pripustili, da vam bo sovražnik še dalje zaničeval vašo milo materno slovensko besedo? 3. Bodete li mirnega srca, ko vam bo kruti Prusak kvaril vašo nadepolno deco nemških solah? 4. Ali bodete pripustili, da se bo naš krvavo prisluženi denar rabil v vašo pogubo? Preljubi slovenski odborniki! Prevdarite ta vprašanja in ako še imate le iskrico ljubezni do svoje lepe slovenske domovine v svojem srcu, ako še imate le trohico poštenja v sebi, morate voliti Slovenca za župana. Ako pa se izneverite materi Slo-

ne jadra po njem in nobene hiše ali vasi ni videtiv njegovi okolici, katera je vsako jutro pokrita z belo, slano roso. Zares to morje je mrtvo in vsakdo čuti, da so se morale tukaj nekaj goditi strašne reči in prikazni. Neki romar (slavni Alban Stole), ki je pred 50leti obiskal sv. deželo, opomni kaj modro, da je na tem kraju Bog zapisal 20 ur dolg stavek ali zapoved in ta važna zapoved (ali bolje prepoved) se glasi: »Ne prešestuj!«

Smešničar.

V nekem razredu so se preučevale zgodbe sv. pisma v skupinah po dveh letih. Ker so začetkom šolskega leta prihajali novi učenci v ta razred, seveda niso mogli odgovarjati vprašanjem iz prejšnjih let. Tako se zgodi, da učenec ne odgovori na neko vprašanje. Katehet ga vpraša: »Kako dolgo se že učiš sv. pisma?« — »Od Kristovega rojstva«, odgovori dečko. — »Torej ne od stvarjenja sveta?« — »Ne, pa ta moj sosed je že tako dolgo tu.«

Učitelj veronauka reče v šoli, naj vsak človek zvečer, predno zaspi, izprašuje vest. Ivanek je postal zvečer v postelji nemiren. Mati ga vprašajo, zakaj ne spi? »Da«, pravi, »gospod kapelan so rekli, da moramo zvečer izpraševati vest; jaz jo pa izprašujem že dolgo, pa mi ne odgovori ničesar.«

veniji in volite zagrizenega sovražnika za župana, tedaj pa vam bo naš vrli »Slov. Gosp.« prihodnjič zaklical: Strela udri iz višine — V izdajalce domovine!

(Iz občine Golobinjek) pri Planini nam pišejo, da razpora v občini ni kriva nemškutarija, ampak krajevne razmere in zahteve. Dopisnik nam je tudi na široko razložil te razmere, vendar jih ne priobčujemo, ker za nas kot politični list nimajo večjega pomena.

(Birmovanje) bode 11. junija v Slov. Bistrici, 12. v Št. Martinu na Pohorju, 13. v Tinjah, 14. v Št. Venčesu, 15. v Laporjah, 16. na Majšbergu, 17. v Makolah, 18. v Studenicah in 20. v Poljčanah.

(V Vitanju) se nahaja neka zmešana glava, ki se peča z vsemi rečmi, katere jo prav nič ne brigajo in za katere tega človečeta nihče ni najel. V celjskem nemškem umazanem lističu so spodtika — zdaj že v drugič — nad tem, da se tukaj ljudje prav ne — ženijo. Očita nevestam iz nemških rodov, da jemljejo v zakon slovenske mladeniče. Kaj si hočejo? Na vsaki način morajo pač slovenski sinovi biti lepšega obnašanja, kakor nemški; mogoče, da imajo tudi malo več cvenka v žepu in — možganov v glavi, kakor nemški, da so nemškim dekletom Slovinci ljubši od Nemcev. Slišal sem pa, da, ko bi se oni — samski? dopisnik celjskega umazanca — javno zglasil in povedal svoje častno nemško ime, bi ga ena ali druga nemška deklina morebiti — poprašala, če bi jo hotel snubiti. On bi jo najbrž že rad, a ona ne mara za njega. Vsepovsodi sama nevošljivost!

(Bivši naš urednik) g. Seb. Ferk je bil v porotni obravnavi z dne 6. dec. 1898 zaradi tiskovnih pregreškov od tukajšnjega okrožnega sodišča pod predsedstvom gospoda Morocuttija obsojen na 7 mesecev zapor. G. Ferk je naredil priziv na kazacijski dvor na Dunaju, koje mu je prisodilo samo 3 mesece ječe.

(V obrambo.) Iz Slov. goric se nam piše: V št. 21. »Slov. Gosp.« je nam dobro znan dopisnik hudo ropotal po starem predstojniku v Šiŕah, g. F. Wellu. Kar se tiče ceste, katero omenja, se je popolnoma zmotil, kajti ista cesta ni občinska in je torej g. Wella niti ni bil dolžan popravljati. Zaradi podpisa z dvema ll pa se naj rahločutni dopisnik umiri, kajti ime Wella je jednako zabeleženo v krstnih in zemljiščnih knjigah, kar se, kakor znano, ne da tako hitro predrugačiti.

(Pisemeni) zrelostni izpiti vršijo se ta teden na mariborski in celjski gimnaziji. — Ustmeni zrelostni izpiti na mariborski gimnaziji se bodo začeli dne 9. julija. V Celju pa že 26. junija.

(Iz šole.) Izpit učiteljske usposobljenosti sta naredila v Kopru gosp. Martin Kranjčič, učitelj v Št. Vidu in gospica Romana Osana, učiteljica v Laporjih pri Slov. Bistrici.

(Skušnja iz štajarske zgodovine.) Včeraj se je na tukajšnji gimnaziji vršila skušnja iz štajarske zgodovine. Skušnjo je delalo šest dijakov, sami Slovenci, in sicer E. Dolinšek, Jak. Kelemina, Mart. Jurhar, Mart. Kramberger, Konr. Šesko in Henr. Schreiner. Pri skušnji je bil prisoten tudi vlč. g. kanonik dr. Jožef Pajek. Učenci so izvrstno odgovarjali ter pokazali, da so večji tudi nemškemu jeziku, da ljubijo svojo domačijo in da imajo bistre glave. Po dokončani skušnji je vlč. g. kan. dr. Pajek nagovoril skušance kakor tudi navzoče učence z navdušenimi besedami, slikal lepoto štajarske dežele, vspodbujal k ljubezni do cesarja in mile domovine ter navduševal k pridnosti, posebno v pri učenju domače zgodovine. Končno je razdelil darila. Prvo je sprejel Dolinšek, drugo Kelemina. Pa tudi vsi drugi so sprejeli častna darila.

(Spomin na sveto birmo.) V naši tiskarni so izišli lepi prilični spomini na sveto birmo. Opozorjamo na inserat na 8. strani.

(Romanje v Jeruzalem.) Obrok zglaševanja za jeruzalemsko romanje se je po-

daljšal do 31. julija. Zglasnice in denar naj se pošilja na naslov: Ivan Sušnik, kanonik v Ljubljani. Vsak romar bo dobil pravočasno romarsko knjižico. V tej knjižici se nahajajo vsa potrebna navodila glede obleke, popotne prtljage itd. Večina duhovnikov bo tudi na ladija mogla maševati.

(Duhovniške vesti.) Dekan ljutomerski, vlč. g. Ivan Skuhala se je odpeljal v Karlove vane na Češkem, da si utrdi v ondotnih toplicah slabo zdravje. Kot spremljevalec se je peljal z njim dekan konjiški, vlč. g. J. Voh.

(Iz Ljubnice pri Vitanji) se nam poroča: Starejšim bralcem »Slovenskega Gospodarja« je še v spominu, kako hudo borbo smo imeli pred 10 leti v naši občini, ko so se vršile občinske volitve. Vse sile so takrat napeli naši »nemški« prijatelji v vitanjskem trgu, da dobijo občinsko upravo v svoje roke. Toda zastoj je bil ves njihov trud! V vsakem razredu smo zmagali Slovenci po večini glasov. Od tistih mal pa imamo mir; volitve se vršijo vsakokrat v lepem redu. Tako je bilo tudi letos. Izvoljeni so bili sami vrli slovenski možje: Anton Rotovnik (Koklič) za župana; Jožef Ovčar (Černej) in Ivan Verčnik (Tučman) občinska svetovalca; ostali odborniki so: Pavel Rotovnik (Urance), Jakob Počivalnik (Makovšek), Franc Steničnik, Franc Sojč (Meglič), Simon Sasijal in vitanjski gosp. župnik. Naša občina je ena najstarejših v našem okraju, v kateri se brez izjeme uraduje na vse strani samo v slovenskem jeziku. Za ljubniško občino so sledile s slovenskim uradovanjem v zadnjih letih tudi ostale vse tukajšnje občine: Skomre, Paka, Dolič in Brezen. — Zanimivo bi bilo zvedeti, koliko občin je na Spodnjem Štajarskem in katere so tiste, ki se še niso spametovale in so še vedno nekaka podlaga tujčevi peti. V vsakem sodnijskem okraju se nahaja gotovo mož, ki more natančno pozvedeti, v kakšnem jeziku uraduje vsaka tamošnja občina. Naše slovensko društvo*) bi storilo veliko uslugo vsem štajarskim Slovincem, če nam oskrbi pregled slovenskega in nemškega uradovanja po občinah na Spodnjem Štajarskem.

(V Jarenini) se vršijo občinske volitve v četrtek dne 15. maja v hiši gosp. župana Ign. Zupaniča v Vajgnu in sicer voli III. razred ob 8. uri, II. ob 10. uri in I. ob 11. uri predpoldne. Jareninski Slovenci, pokažite ta dan, da ste vredni nasledniki svojih krščanskih očetov in praočetov. Pridite vsi na volišče, da bo naša zmaga popolna. Naj ga ne bo izdajalca Judeža v naših vrstah!

(Kat. slov. polit. in gospodarsko društvo v Jarenini) skliče prihodnjo nedeljo večji volilni shod v Cvilakovi gostilni takoj po večernicah. Pridite udje društva in narodni volilci iz jareninske občine, pa tudi vsi narodnjaki iz vseh drugih občin. Vabimo tudi nasprotnike, naj spoznajo, za kaj se Slovenci vojskujemo. Torej na svidenje!

(Velika izguba za Slovence ob meji.) Zadnje nedeljo je po kratki bolezni umrl v Jarenini vlč. g. Anton Fišer, župnik v pok., star 58 let. Z njim je izgubila škofija vnetega duhovnika, slov. domovina pa navdušenega in delavnega sina. Pogreb je bil v terek; vodil ga je v spremstvu 28 duhovnikov preč. g. J. Flek, prost ptujski, ki mu je izpregovoril tudi ganljivo slovo. Bil je rajni predsednik kat. slov. polit. in gospod. društva, načelnika namestnik »Hranilnice in posojilnice« v Jarenini, odbornik občine Sv. Jakoba v Slov. goricah in slov. vinogradniške zadruge v Ljubljani. Obsirnejši življenjepis prihodnjič. Svetila mu večna luč!

(Hajdina pri Ptuj.) Lanjsko leto je krajni šolski svet sklenil postaviti križ tik šolskega poslopja v spomin smrti presvite cesarice in cesarskega jubileja. Letos je g. načelnik Janez Grahar dal postaviti, kar se je lani sklenilo. Na Telovo po večernicah se je vila veličanska procesija k novemu šolskemu poslopju, in potem je bil blagoslovljen nanovo

postavljen križ. Vlč. g. župnik imel je slovesnosti primeren ganljiv govor. Po večni luči pa so se prižgale bengalične luči, rakete so švigale proti nebu in tudi možnarji so gromeli.

(Kozje.) Naš novi vrli župan g. Janez Elsbacher začel je županovati s tem blagim činom, da je tukajšnjemu »bralnemu društvu« poklonil 20 kron. Odbor mu tem potom izreka najprisrčnejšo zahvalo: Bog plati!

(Shod pri Sv. Marjeti ob Pesnici) zadnje nedeljo se je prav dobro obnesel. V obilnem številu zbrani vrli kmetje so z velikim zanimanjem poslušali govornike in pritrjevali njihovim besedam. Obsirneje poročilo v prihodnji številki.

(V Polički vasi) še ni miru. Ko je dne 31. maja izročilo 6 volilcev osebno ugovor zoper zadnje volitve, tedaj se je celo mati županja razsrdila in najlepše besede so letele iz njenih ust za odhajajočimi volilci. Pa polički Slovenci nimamo strahu ne pred Reiningerjem, še manj pred njegovo ženo. Pravica mora zmagati, kajti cesarske postavbe morajo tudi na Poličkem veljati. Sicer se bomo večkrat imeli priliko govoriti o razmerah v naši občini.

(Sreča v nesreči.) Gospod Jožef Rup, mlinar v Gerstodorfu pri Spielfeldu, si je obavil novi mlinski kamen. Mlinarski pomočnik si ga lepo pripravi, ter začne mleti. Potem gre klicat gospodinj in druge domače, da bi šli gledat novi kamen. A predno so šli, zaslišal se je iz mlina mogočen pok. Novi kamen je razletel na tri dele; jeden del je ulomil vrata, drugi predril steno in tretji si je napravil pot skozi tla. Sreča, da ravnokar ni bilo nobene človeka zraven.

(Osebnosti.) V Celje premeščeni c. kr. poštni praktikant gospod Vladimir Kočevar, se je odpovedal službi. Mesto njega pride praktikant gosp. Viktor pl. Šuškovič.

(Gad je ugriznil) deklico, ki je v vrtu plela. Hitro so ji roko zavezali, morda se še bo rešilo življenje. To se je zgodilo pri Sv. Ožbaltu ob Dravi.

(V Oplotnici in okolici) si snujejo kmetijsko zadrugo za skupno kupovanje vseh potrebščin za poljedelstvo in gospodinjstvo; nadalje za skupno prodajo vseh pridelkov in izdelkov poljedelstva in gospodinjstva ter za posredovanje pri nakupu in prodaji predmetov poljedelstva in gospodinjstva. V ta namen je prišel gospod Ivan Kač iz Žalca, ki je o tem 1. t. m. po večernicah gri g. Štefanu Založniku vrlo dobro poučeval zbrane kmete, katerih se je takoj nad 50 oglasilo k pristopu z lastnoročnim podpisom. Navdušenje za zadrugo je med tukajšnjim ljudstvom splošno! V kratkem se bo vršila volitev odbornikov.

(Litanijske presv. Srca Jezusovega.) Ravnokar so izišle »Litanijske presv. Srca Jezusovega« za četverglasni ali jednoglasni zbor postavil Jos. Lavtizar, župnik v Rátečah na Gorenjskem, p. Kranjska Gora (Kranjsko.) Klici so harmonizovani za možki zbor, odgovori za mešani zbor, oboje se lahko poje tudi jednoglasno. Cena s poštino vred je 20 krajcarjev.

(Venček cerkvenih pesmi za šolarje.) katerega je izdalo in založilo katol. tiskovno društvo v Mariboru, obsega na 48 straneh 30, po cerkvenem letu razdeljenih cerkvenih pesmi: Pridjane so tudi kratke mašne molitvice, molitev po tihi sv. maši in skrivnosti sv. rožnega venca. Velja komad 10 kr., 50 komadov 4 gl. in 100 komadov 6 gl. 80 kr. proti predplači. Poština za komad 2 kr., za 50 in 100 komadov 30 kr. Naročuje se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroške ulice št. 5.

(Potres) so občutili zadnji petek popoldne ob poldveh pri Veliki nedelji blizu Ormoža. Škode ni napravil nobene.

(Dekanom bogoslovne fakultete) na vseučilišču v Gradcu je izbran za prihodnje leto dr. Gutjahr, profesor Novega Zakona.

(Nova štifa pri Gornjemgradu.) 1. junij t. l. sme naše bralno društvo vpisati med najboljše dneve v svojem delovanju. Prostorna šolska soba je bila prenapolnjena

domačega ljudstva, ki je poslušalo poučljiv in s šalami prepleten pouk o svinjereji gosp. potovalnega učitelja M. Jelovškega. Srčna mu bodi hvala za njegovo požrtvovalnost v poučevanju milega nam naroda slovenskega, a ljudstvo naj se teh nauk tudi drži, kar mu je g. predsednik Ivan Kelc toplo priporočal. Omeniti moramo, da je bila dobra polovica naših vrlih gospodinj navzoča.

(Utonil je) dne 5. t. m. popoldne nek natak v Savi pri Zidanem mostu. Bržkone ga je prijel krč, ker je še voda jako mrzla.

(Iz Celja) se nam piše: Kako slabo se vzgojujejo otroci, ki hodijo v tukajšnjo nemško šolo, razvidno je iz tega, da je tolpa teh divjakov redno prihajala k večerni majnikovi pobožnosti v nemški cerkvi, pa ne da bi tamkaj molila, ampak da se je v ozadju cerkve prepirala in tepla. Vse to se je godilo tako glasno, da so bili drugi obiskovalci cerkve v svoji pobožnosti moteni.

(Samomori.) V Mariboru se je ustrelil pisar c. kr. okrajne sodnije Konrad Krivic dne 31. majnika. Zapustil je vdovo s petimi nedoraslimi otroki. Zmešalo se mu je. — V noči od 28. na 29. ustrelil se je pred kratkim v Celje dosli 20letni tiskar Miroslav Kolman. Še živega a nezvestnega prepeljali so ga v bolnišnico, kjer je po petdnevem smrtnem boju izdihnil. Kakor je v bolnišnici obiskujočim pripovedoval, je prišel na osodepolni večer domov s trdnim sklepom se življenja znebiti, si pripravil črno obleko, v mislih, da ga mrtvega v njo oblečejo, vpihnil luč in se slekel; kako da se je potem spravljal s samokresom v roki v posteljo, si potegnil odejo čez glavo in sprožil, dozdeva se mu, kakor v sanjah. Njegov v isti sobi speč tovariš, slišavši šum, ki ga je naredil pod odejo sproženi samokres, je menil, da to prihaja od zapiranja vrat, ter mirno ležal dalje. Šele, ko je zaslišal klic na pomagaje in ovohal smodnikov dim, slutil je nekaj groznega, napravil luč in zagledal svojega tovariša nezvestnega ležati v krvi, poleg njega smrtonosno orožje. Ko je nesrečnež v bolnišnici prišel k zavesti, zahteval je duhovna ter se skesano izpovedal, ter udano in potrpežljivo čakal smrti, ki ga je minoli petek tudi odresila vseh muk. Kaj je tako mladega človeka napotilo k temu? Pravega uzroka pač ni imel; gotovo pa ga je zapeljal, kakor mnogo drugih strupeni duh časa. — Dne 5. t. m. pa se je zastrupila lepa in mlada deklina K. Štrukelj v Mariboru — radi nesrečne ljubezni.

(Predsednik družbe sv. Mohorja — umrl.) Po dolgi 16mesečni mučni bolezni je preminul v Celovcu dne 6. junija t. l. inf. prost tamošnjega stolnega kapiteljna, preč. g. dr. Valentin Müller, predsednik naše dične družbe sv. Mohorja. Pokojnik se je porodil v Glinjah, v slovenskem Rožu, dne 10. dec. 1816. Po dovršenih gimnazijskih in bogoslovnih nauk v Celovcu bil je v mašnika posvečen dne 29. jul. 1840. Služboval je najprej za kaplana v Št. Juriju ob Zili in se od tam podal v višji duh. zavod »Frintaneum« na Dunaju, kjer je postal doktor bogoslovja 1. 1847. Za tem služboval je v Logivasi, Celovcu, kjer je podučeval tudi v bogoslovju in kot župnik v Kotmarivasi. L. 1859. je prišel za stolnega korarja v Celovec, kjer je nadzoroval šolstvo. Po upeljavi novih šolskih zakonov je postal ud. dež. šolskega sveta in nadzornik celovških ljudskih in srednjih šol. L. 1866. prevzel je vodstvo duh. semenišča, l. 1884. pa je bil imenovan za inf. stolnega prosta in vodjo bogoslovnih nauk. — Za mnoge zasluge ga je imenoval cesar za viteza Franc Jožefovega reda in reda železne krone III. vrste. Papež pa mu je podelil čast apostolskega protonotarija in častnega komornika. — L. 1873. hotel ga je cesar imenovati ljubljanskim škofom, a dr. Müller je visoko čast odklonil. — L. 1860. je stopil na čelo Mohorjevi družbi in jej bil do smrti predsednik. Mnogo je storil za njo, jo uspešno branil ob mnogoterem nasprotnem napadu. — Bil je mož temeljitega znanja, a v javnosti ni nastopil nikdar. Bodi mu časten spomin!

*) Opazka uredništva: To društvo je v zadnjem času trdno zaspalo; treba se bo mu vzdramiti, če ne, dobilo bo kmalu sestrico.

(Ne ponarejajte »Pratike«!) J. Blasnikovi nasledniki, ki izdajajo »Pratiko« so nam poslali novico: Da preprečimo vsako ponarejanje naše »Pratike«, oskrbeli smo ji postavno varstvo. Nihče drugi torej ne sme izdajati »Pratike« podobne ali jednake nasi. Proti ponarejalcem naše »Pratike« bomo sodnijsko postopali.

Društvene zadeve.

(Za dijaško kuhinjo) so darovali gg. duh. svet. in župnik Simon Gaberc v Framu 100 K., kapelan Ivan Zdravec pri Kapeli 2 K., neimenovana gospa 4 K. in Vincenz Černovšek po dr. Pipušu 10 K.

(Zadružno gibanje.) Na Kranjskem sta se ustanovili dve novi gospodarski zadruzi, v Idriji in v Tomišlju. Na obeh krajih imajo že tudi posojilnice. To je jako dobro, kajti posojilnice so zadrugam potrebne. Najprej je treba ustanoviti posojilnico, potem se le zadrugo ali konsumno društvo.

(Zavžitno društvo) v Marnbergu ima v nedeljo dne 11. junija t. l. ob treh popoldne pri »Stari pošti« izvanredni občni zbor. Vspored: 1. Volitev odbornikovih namestnikov. 2. Sprememba pravil. 3. Nasveti.

(Zadružniški nadzorniki.) Zadružna misel nastopa vedno zmagoslavneje. Tudi v vladnih krogih si pridobiva prijateljev. Dokaz temu je tudi, da je dunajski uradni list objavil v soboto naslednjo naredbo trgovinskega ministra: V svrhu pospeševanja in razvoja obrtnega zadružništva bodo nastavljeni zadružniški nadzorniki kot posebni organi trgovinskega ministerstva, katerih naloga obstoji v tem, da pospešujejo zadruge, pomagajo obrtnim oblastvom pri nadzorovanju obrtnih zadrug in o njih delovanju poročajo trgovinskemu ministerstvu.

Iz drugih krajev.

(Avstrijski prestolonaslednik) Franc Ferdinand se namerava kmalu zaročiti, kakor se vedno bolj pogosto poroča. Izbral si je princezino Matildo, 22letno hčerko bavarskega prestolonaslednika princa Ludovika. Princezinja je vzgojena skrbno, a priprosto, je jako ljubeznjiva in dražestna.

(Drugi Hugo Schenk.) Nekega Jerneja Kosta, živečega sedaj v Ameriki, imajo na sumu, da je umoril tri ženske, katerim je obljubil zakon. Izvabil jim je denar, potem pa z njimi izginil v Ameriko, a ženske je brzkone umoril, ker jih ne morejo nikjer najti, a v Ameriko z njim niso pobegnile. Kost bo napravil dunajski policiji kakih 15.000 gld. pozvedovalnih in preiskovalnih stroškov.

(Umor in samomor.) Sluga kneza Hugo Windischgrätz iz Konjic, Adamčič je odšel

s kuharico konjiške gostilne Wernig, Luiso Teršnic v neko dunajsko gostilno ter živel ondi prav veselo. Nadal si je drugo ime. Dne 2. t. m. pa je ustrelil svojo izvoljenko in sebe. Oba sta mrtva.

(59.000 Italijanov) se je od 10. aprila do 10. maja peljalo čez Pontebo v Avstrijo. Koliko pa jih je šlo v Avstrijo kruha iskat čez Kormin in Alo! Kako pa so ti ljudje hvaležni, je znano!

(Bogat berač.) 500.000 frankov so našli v stanovanju nekega berača, ki je te dni umrl v Saint-Gilles pri Bruselju. Starega berača je poznal vsak otrok po vsem mestu. Obleden v najumazaneje cunje je šepal po ulicah. Ko je pred nekoliko dnevi zbolel, se je zavzela zanj ubožniška uprava in je plačala zanj zdravnika in lekarno. Vzlic temu pa jih je bilo mnogo, ki so trdili, da je ubogi, nesrečni berač premožen. Ko je vmrl, so njegovi ljubeznjivi sorodniki željno preiskali njegovo stanovanje, ne da bi našli kaj denarja. Dan po pogrebu pa je našel neki unuk beračev v peči pod velikim kupom pepela pismo na ime berača, ki se je glasilo na pol milijona frankov, ki so bili naloženi v neki bruseljski banki.

(Samomori na Dunaju.) Minole binokostne praznike se je na Dunaju iz raznih vzrokov izvršilo, oziroma poskusilo — deset samomorov. Po mestih je premalo verskega prepričanja.

(Pomanjkanje delavcev.) Vojaška služba jemlje poljedelcu brezobzirno potrebnih močij pri njegovem trudopolnem delu. Kmetje želé že davno, da bi se njihovim sinovom — vojakom — vsaj za časa najpotrebnejših poljskih del dovolil odpust. Na Češkem se je začela po kmetijskih občinah živahna agitacija za doseg te ugodnosti. Državni in deželni poslanci naj bi tudi pri nas to stvar resneje v roke vzeli in od vlade izposlovali to prepotrebno stvar.

(95 letna starka v ječi.) Iz Budimpešte poročajo: V Temešvaru je bila 19. t. m. mlada žena, Emilija Thiel, katera je svojega moža zastrupila, obsojena na 15 let ječe: nje sokrivka 95 letna I. Igerisan, katera jej je za odškodnino 50 gld. preskrbel strup, pa bo sedela 5 let, toraj do svojega stotega leta.

Izjava!

Midva podpisana Jurij Fidler po domače Pirs, posestnik v Zibiki in Karl Fidler, posestniški sin v Zibiki, prekličeva vse, kar sva o veleč. gg. župnikih župnije Zibiške od leta 1886. sem razžaljivega pisala in govorila, ker je vse neresnično in od naji le izmišljeno.

Midva vse to obžalujeva, ter prosiva veleč. g. župnika Jožefa Kranjca v Zibiki zaradi tega odpusčenja.

Šmarje, dne 30. maja 1899.

Jurij Fidler, Karl Fidler.

Dobri okus je pri vsaki užitni stvari njena glavna lastnost. Pri uživanju odločuje naš jezik, njemu moramo prepustiti, da nas zadovolji z dobrim okusom. Iz tega se razvidi, zakaj je na pr. tako splošno razširjena bobova kava, katere poseben duh našim živcem ugaja in katere smo se tako navadili, da ne moremo biti brez nje, navzlic temu, da jo zdravniki najino odsvetujejo že od tedaj, ko so jo začeli rabiti. Če je torej mogoče, da se ohrani ta priljubljeni okus in se pripravi objednem zdravju koristna kava, tedaj bi se mislilo po vsej pravici, da bi se je nihče ne branil, posebno pa ne hišne gospodinje in matere. In v resnici, Kathreiner-Kneippova sladna kava, katera tako izvrstno združuje prijetni okus bobove kave s tako dragocenimi zdravilnimi sredstvi, se ima ravno tej okolščini zahvaliti, da se je tako hitro razširila in splošno priljubila. Lahko jo imenujemo jedino pravo družinsko kavo, in gotovo se bode tudi tam, kjer doslej še niso poznali njenih prednostij, v najkrajšem času udomačila in priznala kot najokusnejša primes k bobovi kavi in jedino pripravnajo, zdrava njena nadomestitev. Vendar se mora paziti na to, da se rabi vedno pristna Kathreiner-Kneippova sladna kava v znanih izvornih zavetih z imenom »Kathreiner«, ali nikoli naj se ne kupuje drugače zavitega ali tacega blaga, ki je na vago na prodaj.

Loterijske številke.

Trst, 3. junija 1899: 63, 35, 29, 40, 15
Linc, » » » 14, 4, 79, 61, 66

Krščansko dobro delo, zraven pa še sreča!

Iščejo se v vsaki fari zanesljive osebe, možki ali ženske, trgovci in drugi, ki bi hoteli za dobro plačilo prodajati srečke (lose) za zidanje nove farne cerkve pri Sv. Magdalen v Mariboru. Kdor bi hotel razpečavati srečke, naj naznani farnemu uradu sv. Magdalene v Mariboru svojo addresso in koliko sreček želi. Več se mu bo potem pisemno naznani. (Srečke so po eni kroni. Dobitki so 1 par težkih volov, dve molzni kravi, 10 polovnjakov dobre starine itd. Srečkanje bo šele 31. avgusta t. l.; izsrečkane številke in dobitki se bodo hitro po izsrečkanju objavili v »Slov. Gosp.«)

Fulard-svila 65 kr.

do 3 gold. 85 kr. meter — japonska, kitajska itd. v najnovejših obzračih in barvah, kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gld. 65 kr. v najbolj novosegnetih tkaninah, barvah in obzračih. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorec obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, delujočim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. Ponudbe pod »1.798« Gradec, poste restante.

Najboljše kose in srpe

po najnižji ceni se dobijo pri Štefanu Kaufmannu, železni stacunar v Radgoni. 3-6

Na prodaj.

sta dva posestva pri Sv. Marjeti poleg okrajne ceste. Prvo meri 17 oral 911 □ sežnjev, drugo pa 21 oral 11000 □ sežnjev. Popraša se pri lastnika Francu Žliku pri Sv. Marjeti na Pesnici. 2-3

Žganjarija

R. Wieser-ja v Hočah pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za boleznike in okrevanje kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 20

Cevljarska prodajalna

s hišno opravo je na prodaj zavoljo odpotovanja po zelo nizki ceni. Naslov v Rušah št. 55. 2-2

Najlepši dar za sv. birmo

je in ostane, od visokoč. škofijstva potrjeni

3-3

molitvenik!

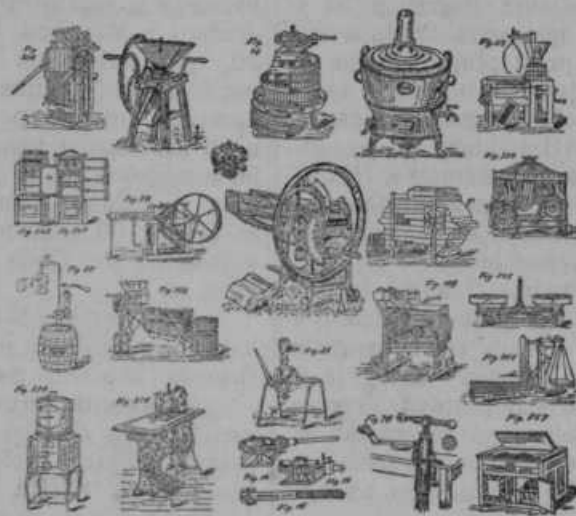
Velika zaloga od škofijstva potrjenih, v krasno izdelane platnice vezanih molitvenikov kateri se dobivajo po jako nizkih cenah v

Wiljem Blanke-jevi

knjig, podob vsake vrste, vizitni papir.

trgovini s knjigami in papirjem; prodaja pisalnega orodja, šolskih

Maribor, Grajski trg št. 7.

Janez Schindler,

Dunaj III., Erdbergstr. 12, pošilja zastoj vsakemu cenilniku v slovenskem jeziku. V tistem se nahaja več ko 300 podob različnih strojev in orodja za poljedelstvo, obrt in hišne potrebe. Cene nižje, kakor povsod drugod. Pošilja se na poskušnjo. Reelna postrežba se jamči. Plačila prav ugodna. Solidni krščanski prekupci se iščejo.

Janez Schindler,

c. kr. 4-18 lasinik, privilegij. Dunaj III., Erdbergstrasse 12.